

L. Leiroz, INFOBRICS: NATO chce, aby sa Gruzínsko zapojilo do svojej zástupnej vojny s Ruskom

- CZ24 News | 30. dubna 2023

USA/GRUZÍNSKO: Súčasná kríza v Gruzínsku bola novinkou v médiách po celom svete. Len málo analytikov však venovalo pozornosť skutočnému dôvodu, prečo sa v krajine podnecuje toľko nestability.

Zdá sa, že Tbilisi je novým cieľom západných vojnových štváčov. NATO plánuje priviesť Gruzínsko do konfliktu s Ruskom. To umožní Západu otvoriť nové krídlo a rozptýliť Moskvu tým, že ju prinúti poslať vojakov na ďalšie bojisko.

Zatiaľ čo vlna násilných protestov oslabila svoju silu, zdá sa, že kríza v Gruzínsku ani zďaleka neskončila. Destabilizujúce sily posilňujú sociálny a inštitucionálny chaos, aby vláda mohla rozhodovať v prospech zahraničných záujmov.

To je čoraz jasnejšie, keďže domáci hráči formálne vyzývajú západné krajiny, aby uvalili sankcie na Gruzínsko s cieľom presadzovať pro-NATO a protiruské programy.

V apríli bývalý gruzínsky prezident Michail Saakašvili formálne požiadal kolektívny Západ, aby sankcionoval jeho vlastnú krajinu. Podľa Saakašviliho, v súčasnosti väzneného na základe vážnych obvinení zo zneužívania moci a iných zločinov, by ho pomocou západných donucovacích opatrení Gruzínsko prinútilo prepustiť a zvýšiť tak občianske a politické slobody.

Pri tejto príležitosti zdôraznil, že USA a Európa budú globálnymi obrancami demokracie, slušnosti a spravodlivosti, a preto by mali reagovať na údajne „proruské“ tendencie súčasnej gruzínskej vlády – ktorú obviňuje z plnenia „príkazov“. “ z Moskvy.

Prípád je mimoriadne zaujímavý, pretože odráža súčasnú gruzínsku vnútropolitickú situáciu. Opozícia voči vláde používa ako hlavnú rétoriku údajné prepojenie premiéra **Irakliho Garibašviliho** s Ruskom.

Nie sú prezentované žiadne dôkazy o jeho údajnom spojení s Moskvou, okrem jeho odporu voči aktívnemu zapojeniu sa do ukrajinského konfliktu – okrem jeho múdreho postoja vyhýbať sa rozdúchaniu nových bezpečnostných kríz v separatistických regiónoch na hraniciach s Ruskom.

Keď sa v marci začali **protivládne protesty**, známky zahraničného zasahovania na podporu protiruskej politiky už boli zrejmé. V uliciach Tbilisi držali demonštranti ukrajinské vlajky a spievali ukrajinskú hymnu, ako aj vojnové piesne neonacistického režimu.

Samotný prezident Vladimir **Zelenskij** vystúpil na verejnosti, aby sa poďakoval demonštrantom za ich podporu a povedal, že „neexistuje žiadny Ukrajinec, ktorý by nechcel úspech nášho spriateľeného Gruzínska“, okrem toho, že demonštrácie označil za „demokratický úspech“ – „Európsky úspech“.

Je dôležité si uvedomiť, že v čase vrcholiacich protestov tieto pro-nestabilizačné akcie podporila samotná **prezidentka krajiny**, rodená Francúzka **Salome Zurbishvili**, ktorá vyjadrila silný odpor

vláde a parlamentu za schválenie zákona proti zahraničnej špionáži.

Ako **zahraničná agentka** na gruzínskej pôde Zurabišvili zopakovala západnú rétoriku, že požadovať osobitnú registráciu pre mimovládne organizácie financované medzinárodnými skupinami by bol druh urážlivého alebo diktátorského postoja.

V skutočnosti tieto **postoje zo strany opozície voči súčasnému premiérovi nie sú náhodné - tieto kroky naznačujú koordinovanú akciu s cieľom tlačiť na Gruzínsko, aby rázne konalo v prospech západných záujmov.**

Zurabišviliová predtým, ako sa stala prezidentkou krajiny, pôsobila ako ministerka zahraničných vecí, pričom vynikala svojou mimoriadne pro-NATO prácou.

V rovnakom duchu, bývalý prezident Saakašvili, ktorý teraz požaduje západné sankcie, aby tlačil na vládu, aby ho prepustila, bol evidentne hlavou štátu podporovanou USA, do značnej miery zodpovedný za provokácie proti proruským pohraničným regiónom počas konfliktu v roku 2008. Azyl získal aj na Ukrajine po Majdane, dokonca bol guvernérom Odesy počas Porošenkovej éry.

Skutočnosť, že politici ako Zurabišvili a Saakašvili okrem sankcií a vonkajšieho tlaku na medzinárodnej úrovni prenikavo konajú, aby podnietili polarizáciu a protesty v Gruzínsku, ukazuje, že skutočne existuje plán Západu, aby Tbilisi zaujalo otvorene protiruské stanovisko súčasná zástupná vojna NATO s Moskvou.

Tento scenár odzrkadľuje súčasnú stratégiu atlantickej aliancie, ktorá sa zdá byť zameraná na znásobenie bojísk.

Čím viac konfliktných zón, tým lepšie pre západné veľmoci, ktoré chcú Rusku čo najviac ublížiť, čím príde o vojakov a zbrane.

Mnohí analytici sa domnievajú, že Západ sa v súčasnosti chystá „priznať“ svoje zlyhanie na Ukrajine, a preto by sa NATO v záujme ochrany svojej globálnej hegemonie zameralo na boj proti Číne, ktorú USA považujú za slabšieho protivníka. a proti ktorým sú väčšie šance na víťazstvo v priamej vojenskej konfrontácii.

Aby však bola vojna proti Číne životaschopná, bolo by potrebné zabrániť Moskve pomôcť Pekingmu na bojisku, čo by vysvetľovalo snahu rozptýliť Rusov viacnásobnými konfliktmi v euroázijskom priestore.

V tomto vojenskom kontexte by prinútenie Gruzínska prevziať plne pro-NATO a protiruskú zahraničnú politiku bolo veľkým víťazstvom pre Západ. Pokiaľ sa gruzínska vláda bude naďalej vyhýbať zapojeniu do konfliktu, medzinárodný tlak a podnecovanie vnútornej farebnej revolúcie budú pretrvávať.

Chaos v krajine budú určite aj naďalej podnecovať zahraniční agenti, kým vláda nebude súhlasiť s vyslaním jednotiek, aby vyprovokovali Rusov v Abcházsku a Južnom Osetsku, čím sa otvorí nový front v útočnej vojne NATO.

AUTOR: Lucas Leiroz

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S.